

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Druzbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Druzbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica V. post Epiphaniam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

10. Venti & mare obediunt ei.

Pro pudor! agnoscunt venti & mare Christum imperantem, & obediunt ei! Ego autem rationalis creatura, non tantum imperantem non audio, sed nec petentem exaudire nec praeuentem sequor. An non merito, Erubescite Sidon, dicit mihi mare, quoniam id quidem imperium cognovit, ego vero & minas, & beneficia, & exempla, & praemia negligo, eique obedire recuso. Hem tandem nonne aliquando subdita eris Deo Anima mea? cui servire, regnare est?

DOMINICA V.

Post Epiphaniam.

1. Domine nonne bonum semen seminasti?

Matth. 13.

Cogor mi Jesu loqui & fateri contra me amantissimas, & utinam ad salutem, & non ad insipientiam mihi; En toties tam bonum Sacratissimi Corporis Sanguinisque tui semen seminasti in corde meo, & nihil praetermissisti, quod facere poteras, ut fructus tibi facerem perfectionis, fervoris, constantiae, patientiae, humilitatis, & nihilominus ager iste infelix habet zizania, parturit lolium, profert spinas, opertus est urticis, nec accusandus mihi alius est quispiam praeter me ipsum; ego enim inimicus ille homo sum, non qui hoc feci, feci autem solum occasione somni, sed ipso somno. Quid est enim tepor iste meus tam grandis, tamque inveteratus, aliud? nisi somnus, quo Anima mea velut lethargo depressa supina stertit? Quid faciam

g. Dr. 112
Bicki
oper. ascei
Tomus III
N. V
58

tiam mihi ipsi mi JESU tam male laboribus tuis
respondenti? nihil quidem mihi restat aliud,
quam confundi ante te, & confiteri adversum
me injustitiam meam. Tu autem remitte ini-
quitate peccati mei, & etiam hac vice, semina
femen tuum in corde meo; si fortè ego, auxi-
liante te, abjiciam omnem immunditiam &
abundantiam malitiæ, suscipiens verè in man-
suetudine hoc tuum insitum verbum, quod
potest salvare animas nostras, faciam dignos
fructus, omneque zizaniorum genus, procul à
me exterminem. Tu verò anima mea præpara
te ad excipiendum digne, hoc admirabile fe-
men, verbumque insitum, & postquam illud
susceperis, non amplius des oculis tuis somnum,
& palpebris tuis dormitationem; ne fortè ite-
rum veniat inimicus homo, & superfeminet
zizania, & fiant novissima pejora prioribus.
Quoniam vā terræ, ex hoc semine fructum non
ferenti, vel lolium ei admiscenti &c.

2. *Simile est regnum calorum.*

Homo qui seminat bonum semen in agro
suo, Deus est; semen, ejus est voluntas,
mandata, consilia; Seminatio, est inspiratio,
ager, cor humanum. Dormiunt homines, quan-
do neglectis Dei inspirationibus, sua desideria
sequuntur, cessantque ab operibus bonis, à le-
ctione Spirituali, à fervore & frequentia ora-
tionis, à discussione conscientie, à colloquiis
bonorum. Inimicus homo, diabolus est; di-
ctus homo, quia in suis tentationibus, humani-
tatem præfert, ab humanis incipit tentationi-
bus, induit speciem humanam, & blandè vo-
luptates carnis ingerens super seminat zizania, ita

ut ii, qui Spiritu olim coeperunt, carne tandem consumunt, quarantque honores, praemientias, commoditates in omnibus, in cibo, veste, lecto, domo, recreatione &c. ostentationes & similia. Haec enim omnia diabolus, triticopiarum & ordinariorum actionum superjacet, ut non pure ad Dei honorem, profectum proprium, sed perfunctorie, vel mercedis terrenaecaducæ causâ fiant. Quod bone Deus! quam frequens est? Cum tamen de hoc Veritas conqueratur, dicens; Amen dico vobis, perceperunt mercedem suam, dignam laboribus & adinventionibus suis; vani videlicet vanam, & nullius frugis. Agnosce tandem Anima mea, quam sit miserum, iis laboribus quibus æterna poteras mercari præmia, vanissimas lucrari commoditates ac reputationes; & non desidera, ut opera tua in hac tibi vitâ compensentur.

3. *Simile est regnum calorum homini.*

In hoc Evangelio explicatur initium, progressus, & finis tam bonorum quam malorum. Bonos Deus seminat, en initium; boni crescunt, en progressus; boni colliguntur in horreum, en finis. Superseminantur & mali ab inimico homine, & hoc est initium eorum; Sinuntur crescere usque ad messem, en profectus; & mittuntur in ignem, hic finis. Attende quorum sis ex classe; num inter triticum, num zizania? Si exerceas a malis, triticum es, si tu exerces bonos, Zizania es? Considera linguam tuam & indicabit tibi.

4. *Simile est regnum calorum homini.*

Considera proprietates hujus boni seminatoris. Prima est, quia seminat bonum semen quod

g. Dr. C. C.
Bicki
oper. ascei
TOMUS III
N. V
58

quod enim Deus facit, bonum est. 2da. Quia
 seminat in proprio suo agro non alieno; suo, ob
 creationem; suo, ob redemptionem; suo, ob
 naturale, quod in quemlibet habet hominem
 dominium; ita ut non sit qui possit resistere vo-
 luntati ejus; suo, ob voluntariam hominis sub-
 jectionem, Deo in baptismo, inque professione
 factam. 3tia, Quia patienter tolerat supersemi-
 nationem zizaniorum & ipsa zizania. 4ta, Quia
 ita favet bono semini, ut propter ejus securita-
 tem parcat & zizaniis, usque ad messem. Ubi
 ejusdem apparet prudentia, nam initia zizanio-
 rum & tritici ferme æqualia sunt, cum & reprobi
 incipiant bene sicut & prædestinati aliquando
 male. Et quandoque utrique incipiunt pergunt-
 que bene, & utrique incipiunt perguntque
 male: unde non facile est reprobum dignoscere
 ab approbato, donec advenerit messis, hoc est
 hora mortis. 5ta, Quia tritico maturitatem con-
 secuto, separat illud à zizaniis, & in horreum
 suum reponit, zizania verò in ignem amandat,
 juxta illud Apostoli; Quos prædestinavit, vo-
 cavit, quos vocavit, elegit, quos elegit, sanctifi-
 cavit, quos sanctificavit, hos & glorificavit, ô
 me Beatum si cum illo inveniar tritico! væ autem
 mihi si de zizaniis fuero.

5. *Cum autem dormirent homines.*

Infelix dormitio quæ dat locum zizaniorum
 semini. Et quamvis sanè pessimè mortalibus
 isthæ cedat somnolentia, nullum tamen vulga-
 rius inter homines vitium hoc ipso est. Ubi
 enim non plena omnia socordiae & acediae, cir-
 ca divina obsequia? Vide quanti viri, quanta
 passi sint in somnis. Non dormiens nudatus, de-

D 5

rifus-

rifusque est à Filio ; Dormiens Samson proditus est à Dalila. Dormiens Sifara, occisus est à Jahel. Dormiens Holofernes, Judith manu occubuit. Dormiens Miphiboseth, à latrunculis in meridie necatus, dormiente ostiariâ. Dormiens David periisset, nisi à Michol, ad fugam excitatus fuisset. Dormiens Saul pene periit. Dormientium discipulorum Christi oculi erant somno gravati in horto, unde & Sathan expetiit, cribrare eos. Anima mea excute veternum, audi Apostolum, surge qui dormis, hora est, jam nos de somno surgere periculosa nimis res est dormitio, si his & tantis tam male cessit, quid de me fiet! verè hora est mi Jesu, & quæ? aut quota est? decimus annus est, & ego dormio adhuc. Tu clamas & ais: Simon dormis? quid dormitis? Vigilate & orate. Ecce Sponsus venit exite obviam ei. At ego fatuis similis Virginibus, postquam oleum quærendum fuerat, & ornandæ lampades, dormivi; jam cum excipiendus sit Sponsus, Oleum quæro; Horâ Surgendi, me trico & frico, & moram facio, similis illi pigro dicenti. Sine paululùm, exspecta modò, ecce modò, sed modò non habet modum. Excita me Domine; Intona super me voce grandi & forti, ut evigilem & custodiam vestimenta mea.

6. Venit inimicus homo.

Considera inimici hujus proprietates. Prima est, Quia est homo. Dicitur videlicet homo, non propter humanam naturam, sed quia, vel hominis inimicus est, vel, quia humanis sese moribus, & humoribus, dum tentat, accommodat; vel quia homines tentat per homines.

2da

g. Dr. C. Z.
Bicki
opere abcei
Tomus III
N. V
58

2da, Quia inimicus est, vel, ut Christus eum vocat, Homicida ab initio: nihil enim querit vel spirat aliud, quam damna, ruinas, caedes, & necem. Estque inimicus crudelis, assiduus, fortis, astutus. 3tia, Quia nocte operatur. Qui enim male agit, odit lucem, ut non videantur opera ejus, quoniam mala sunt. Nocte igitur operatur, id est, cum furo, dolo, & ignorantia. Imò ipsum peccatum nox est, & ipse Princeps est tenebrarum. 4ta, Quia cum dormirent homines venit. Maxime enim diabolus decipit homines in securitate & negligentia; hæc duæ ejus sunt ad homines viæ. Quare scite Apostolus monet; Fratres; Sobrii estote & vigilate. Et Christus sapissime; vigilate & orate. 5ta, Quia superfeminat zizania. Quid enim à malo, nisi malum? omnibus igitur modis conatur humanam salutem si non tollere, saltem impedire & difficilem reddere.

7. Nonne bonum semen seminasti.

VOx hæc. Primò, Apostolorum est ad Deum, mirantium, cur inter fideles tanta sit salutis aeternæ negligentia, tantus pœnarum inferni contemptus, Dei & districti ejus judicii oblivio? quamvis Christianos se se, & Christi discipulos profiteantur; ejusque doctrinam quasi semen toties excipiant in agro cordium suorum. Est 2do Concionatorum, Patrum Spiritualium, & zelum Dei habentium, qui euntes & flentes mittunt semina sua, nec tamen inde reportant manipulos in horreum Dei; Nonne bonum semen seminasti per ministerium nostrum? & quis verò credidit auditui nostro? Ecce hominum ager habet zizania. Væ mihi! si hæc querela eorum, qui meum

meum

meum profectum curant, justè de me fieri poterit; Est 3tò Vox diaboli Deo, Angelis ejus, ac Operariis Dei insultantis, quòd tam parùm circa hominum salutem proficiant, ipse verò malignus Spiritus, tam multùm: quòd filii hujus sæculi, prudentiores sint in generatione sua filiis lucis. Est 4tò vox hominis sibi improbrantis, piè indignantis, suamque infirmitatem & inconstantiam Deo confitentis. O Domine, quoties seminasti semen bonum in corde meo, quoties & ego bona propono in oratione, lectione, tum patientiam, tum observationem instituti &c. Et unde tamen anima mea habet zizania? dedi locum per negligentiam meam diabolo, quâ usus est ille, ac infauſta ea superfeminavit zizania.

8. Unde habet zizania.

UTilis quæstio, necessaria valde cognitio, Unde ô Religiose homo habet ager cordis tui zizania? Nonne bonum semen seminasti? Nonne eo proposito hoc vitæ genus es amplexus, ut & Sanctus fieres, & Deo per omnia placeres? Nonne ideò in tirocinio per vota Deo te obligasti, ut in solidarum perfectarumque virtutum studium incumberes? Nonne hoc semen quotidie in terram cordis tui immittis, tum meditaris, oras, legis, colloqueris, Sacramenta suscipis, cohortationes audis, exempla vides? Unde igitur habet tot & tanta tamque adulta vitiorum, immortificationum, murmurationum, dijudicationum, discordiarum; aliorumque linguæ, gulæ, superbiz, iræ &c. malorum zizania? nempe dormiunt homines, atque à primis illis fervoribus recesserunt, & ideò inimicus homo mala hæc inſevit. Quis autem hic inimicus? Amor proprius, privata

volun-

G. D. 1712
 bicki
 Oper. ascei
 Tomus III
 N. V
 58

voluntas, iudicium proprium, familiaritas prava, occasionum nulla devitatio, respectus humani, diffidentia, & malæ de superioribus opiniones, Evagatio mentis, incuria sensuum, Libertas linguæ, cordis non sollicita custodia, perfunctoria conscientiæ discussio, Lectio & Oratio tepida, non præparata, non ædificativi sermones mutui, hæc innumera vitia, homines sunt inimici, hæc sunt zizania: hæc si abessent, nec zizaniis, nec diabolo locus esset, non esset, unde quis dicere posset; ô Divina, ô sancta Religio! unde habet ager tuus zizania? nonne optimos quosque, tuoque instituto accommodatos, & seligis & formas homines? nonne tantis tamque præsentibus auxiliis & commoditatibus ad bonum abundas? unde igitur ego tam distortus, discolus, difformis? dormiunt homines, qui sese ad interiora reducant, qui propositis auxiliis exactè utantur; Rara devotio est, momentanea compunctio, nulla constantia, & quid prodest decem millia habere Padagogorum, si quis sibi ipse nequam est.

9. Unde habet zizania?

¶ Illi qui salutem aliorum curant, bonamque sententiam docendo, confessiones audiendo, concionando, scribendo, consulendo, ferunt, nec tamen scandala in regno Dei minui vident, sed potius quotidie scandala crescere intuentur, merito querere debent, Unde habet zizania? Timere videlicet debent, suanè culpâ accidat, quòd tantorum laborum, tam exiguus respondeat fructus? Qui enim sibi nequam cui bonus? vis esse devotos alios, qui ipse tepidus es? vis multos per te à Deo juvari, & ipsum Dei instrumentum esse negligis? recusas à Deo tractari prout ipsi placet,

placet, cum tamen hoc alios doceas. Fac quod prædicas verbo, & effice exemplo; atque tunc necesse tibi non erit quarere. Unde ager ille, quem colis, habet zizania?

10. *Visimus & colligimus.*

Verè zelosi, Deique gloriam amantis est. Primò, Seminare semen in agro Dei. 2do, In- vigilare quomodo crescat. 3tio, Observare zizania etiam in herba. 4to, Ascendere ad Deum in oratione, eique nascentia mala demonstrare ac auxilium petere. 5to, Succinctum & ad nutum Dei paratum esse si fortè jubeatur colligere zizania. Beati servi isti qui ita vigilant pro agro Domini sui! Væ autem mihi infelici, qui non tantum non dico, Vis? eo, colligo; sed postquam dicitur mihi, Volo ut eas, colligas; pigritor, renuò, moras necto; excusationes obtendo.

DOMINICA VI.

Post Epiphaniam.

1. *Granum Sinapis accipiens homo, seminavit in agro suo. Matth. 13.*

Si aspicias, si tenes, si gustas granum Sinapis; informe, parvum, subamarum est: Si tamen sumas, si manduces, magnæ virtutis, miræ efficacitatis, multiplicis & saluberrimi effectus est. Aspice Sacram hostiam, tange gustu; panis est & visu, & tactu, & gustu simplex. Aspice fide eandem, sume devotione, manduca charitate, nihil eâ beatius, nihil ditius, nihil in omni bono abundantius. Aperi oculos fidei, quid sub hac tantilla quantitate non videbis? Hominem Deum

g. Dr. C. C.
Bicti
apert. abcei
Tomus III
N. V
88